

STUDENTEN WEEKBLAD

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hoogeschool
DELFT.

8^e Jaargang.
No. 33.

HOOFDREDACTEUR: J. H. TELDERS.
REDACTEURS: CH. E. DUTILH, H. A. W. KLINKHAMER, J. A.
SCHOUTEN, J. P. VALKEMA BLOUW, F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag
20 Sept. '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.
Het adres voor redactie en administratie is: Vlamingstraat 34.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 25 September, des middags om 4 uur.

Wetenschappelijkheid van Studie en gedrukte handleidingen.

FAUST: Das Pergament, ist das der heil'ge Bronnen
Woraus ein Trunk den Durst aufewig stillt?
Erquickung hast du nicht gewonnen,
Wenn sie dir nicht aus eigner Seele quillt.
FAUST I Teil.

Er is in Delft een categorie van personen, die in haar lofwaardig streven zich tot ingenieurs te bekwamen, op de navolgende wijze te werk gaat:

1^e Collegeloopten onder het motto „alles opschrijven”, liefst negen pagina's.

2^e Teekenzalen en Laboratoria vullen met stukwerk, heeft Piet negen teekeningen dan is dat voldoende reden er zelf tien te maken, leve het record! Jammer maar dat voor het maken van verslagen een beetje verstand noodig is, anders was het studeeren nog veel prettiger.

3^e Dictaten van buiten leeren zooals in den ouden tijd „Cornelis had een glas gebroken” werd ingepompt. Met een goed geheugen kun je het hier lekker ver in brengen.

Allen nu die zichzelf tot deze categorie rekenen of er zich zelfs maar ver verwant mee achten, verzoek ik niet verder te lezen, zij zouden boos kunnen worden of zelfs akelig want ik ga hun grafzang zingen.

Intusschen is voor deze leerautomaten de Messias gekomen die hen in het beloofde land zal binnenleiden en wel in den vorm van den Geest der gedrukte handleidingen. Wat toch is heerlijker, wat meer het ideaal nabij dan op een klein plankje een serie boekjes te hebben, welker van buiten leering ons in staat zal stellen het diploma Ingenieur, zelfs „met lof” te verkrijgen. Het is om te watertanden, geen zoek meer, geen napluizen meer van nare boeken die vervelend zijn en lastig, neen in zuiverheid van afgepaste kennis te slikken als chinine in dosissen van zooveel bladzijden, ziedaar de studie der toekomst.

Ziedaar de richting waarin het hooger onderwijs in Nederland zich zal moeten ontwikkelen. In Berlijn werd onlangs een vakschool opgericht waarop een ieder zich tot Electrotechnikus, monteur, chemiker, enz. kon bekwamen, en het prospectus vermeldde, dat de leermethode zoodanig was ingericht dat verstandelijk onvermogen geen beletsel was voor welslagen (historisch), welnu door den heilzamen invloed van den Geest der gedrukte dictaten zal de T. H. S. boven hare poorten kunnen schrijven:

TOEVLUCHT VOOR HERSENLOOZEN.

Tenminste aldus predikt de Geest in de ooren van hen, wier eenig streven het is met een minimum moeite in een minimum tijd een diploma te „halen”.

Maar dit is eenvoudig schandelijk zult gij zeggen, gij die tot hertoe hebt doorgelezen en dien ik er dus van kan verdenken er eenigszins andere ideeën op na te houden. „Dat is het ergste wat ons kan overkomen, de ondergang van al wat wetenschappelijk is in onze toch al zoo zeer practische technische studie, die dictatencommissie moest gevangen genomen worden, gestraft, verwijderd, waar moet dat naar toe — het is eenvoudig belachelijk!”

Juist dat is het, maar windt U niet op „c'est le ridicule qui tue”. Wat gij daar belachelijk noemt en waarover

gij U met recht opwindt, is niets anders als de gewone oude toestand, waarover zich betrekkelijk weinig menschen hebben warm gemaakt, omdat het dwaze niet zoo aan de oppervlakte lag, maar die zich nu door deze nieuwe wending in eens in haar volle belachelijkheid aan het oog voordoet. Immers hoevelen zijn er hier niet in sommige vakken afgestudeerd, hoevelen loopen er niet met een papiertje van ingenieursgeschiktheid in hun zak rond, die nooit ook maar een schijntje van dat vertoond hebben wat men wetenschappelijk werken noemt? Hebben die heeren niet jaar in jaar uit dictaten van buiten geleerd van zichzelf of anderen zonder meer, hebben ze niet autografiën beblokt; hebben ze niet.... enfin we zullen niet persoonlijk worden, een ieder weet in eigen kring genoeg hoe het toegaat, en is dit alles niet precies even belachelijk?

Maar de Messias der hersenloozen is een valsche profeet, die zijn aanhangers ten ondergang voert. Het dwaze, het onmogelijke van de mogelijkheid hier zonder een schijntje van wetenschappelijken zin een wetenschappelijken titel te halen, wordt door hem in het schelste licht gesteld, de eerste stap is gedaan tot de eindelijke vernietiging van het ras dat beter deed achter een groentenwagen te gaan loopen dan later als minderwaardige concurrent de prijzen te drukken, en het goed recht en het nut der gedrukte handleidingen is hiermede definitief aangetoond.

Immers de overtuiging dat het nu toch wel wat al te gek wordt zal er langzamerhand toe leiden, dat in de toekomst op alle examina er minder op gelet zal worden wat van het opgeschreven dictaat is geleerd, dan wel wat door eigen overdenking in werkelijke kennis is omgezet.

En dan is er in het bestaan van gedrukte dictaten geen gevaar meer.

Dit is het doodvonnis van de blokkers, de hersenloozen; wat voor hen alles was zal dan zijn de basis, de grondslag, die wel uit een boekje van een paar kwartjes kan worden geleerd, maar die op zichzelf genomen volstrekt nog niet de geschiktheid tot examen doen met zich brengt.

Dit, Ts. wenschte ik U te antwoorden met betrekking tot de gevaren die gij ziet in de handleidingen zoolang zij enkel zullen zijn „gedrukt dictaat”, het gevaar is slechts schijnbaar, daar het werkelijke gevaar dat er zou kunnen ontstaan zoo groot is dat de oogen zullen geopend worden en dit voldoende is om het onschadelijk te maken. Integendeel in plaats van een gevaar zie ik in de handleidingen als gedrukt dictaat een grooten stap tot vooruitgang, het begin van een nieuwe fase in de ontwikkeling van ons Hooger Technisch Onderwijs.

Er is echter meer, buiten en behalve de gedrukte dictaten kan er door de handleidingencommissie meer uitgegeven worden, bijvoorbeeld de door U zoo juist aangegeven kleine schetsen van de hoofdbeginselen van een vak, nog en ook bij vakken die zich daartoe leenen commentaren op de bovengenoemde dictaten, geschreven door personen die zich bijzonder in zulk een vak hebben ingewerkt en die ook vooral met opgaven van bronnen iets meedeelen van hunne ervaring bij het zich inwerken in het vak. Wanneer de handleidingencommissie hare taak ook in deze richting uitbreidt, dan kan er veel worden gedaan om de studie mooier en wetenschappelijker te maken. Maar de arme hersenloozen, met hen is het gedaan, in plaats van in het beloofde land te komen, verzinken ze in wat voor hen de hel is, buiten het Dictaat (gezegend zij zijn naam) verwezen

zullen ze dwalend staroogen in een veld dat niet het hunne is en nooit het hunne kan worden. Meedoogenloos voortgesleept, achter zich de tand des tijds, voor zich de grijnzende kaken van den Examinator die zich vermeet buiten het Dictaat (gezegend zij zijn naam) te vragen, zullen zij zich vol siddering wringen om ten slotte in den geopenen muil van het Noodlot te verdwijnen. En de T. H. S. is dan bevrijd van hunne remkrachtige tegenwoordigheid.

Fx.

Antwoord aan Ts.

In het artikel: „Gedrukte dictaten een gevaar voor de Studie?“, zegt Ts zijn meening over een kwestie van groot actueel belang.

Dat eerst nu, nadat er eenige maanden geleden zoo veel over geschreven en geredeneerd is, iemand in het S. W. zijn kritische beschouwingen publiceert, verwondert me eenigszins; kritiek had ik verwacht, maar veel vroeger reeds.

Moet ik nu het artikel van Ts beschouwen als een uiting, die door het meerendeel der studeerenden wordt gedeeld? Ik hoop en geloof het niet. Ik hoop voor Ts, dat zijn artikel niet is, een uitvloei van rijpelijk nadenken en van een ernstige lectuur der artikels, waarmede de handleidingenvereeniging is ingeleid. Uit zijn artikel blijkt voor den buitenstaander het tegendeel. Zijn betoog berust herhaaldelijk allerbedenklijkst op onberedeneerde stellingen, die in wezen zeer weinig met axioma's gemeen hebben.

Aan de hand van Ts' artikel, wil ik mijn opmerkingen maken.

In al. 1 spreekt Ts over: beminnelijk optimisme. Ik zou liever zeggen: een vrij goed gelukte poging om binnen de grenzen der zuivere rede te blijven.

Maar dan het grafmonument der wetenschappelijkheid, Ik wil eerst vragen: wat verstaat Ts onder wetenschappelijkheid? Dat moet heel wat anders zijn als wat ik daarvan begrijp. Wetenschappelijk noem ik iedere studie, die zich onvoorwaardelijk overgeeft aan de wet van oorzaak en gevolg, die zoo volledig, zoo nauwkeurig mogelijk is, die systematisch is en de inzichten verruimt. En het eene noodige daartoe, zou ik haast zeggen, zoo zeer overweegt het, is het eigen onderzoek. Niet op 't college wordt gestudeerd. Daar moet men stof opdoen om te studeeren. Thuis voor de schrijftafel met potlood en kladpapier, de handleiding en bronnen, daar zijn resultaten te bereiken.

Als voorbeeld beschouwt Ts een eventuele handleiding der toegepaste mechanica. Daarbij rijst direct de vraag, waarom niet de handleiding voor differentiaalrekening genomen, die reeds lang verschenen is, en daaraan zijn beschouwingen vastgeknoopt? Waartoe een dergelijk negeeren? In die handleiding zijn verschillende vragen die Ts stelt, beantwoord.

De omvang der examens is zoo beangstigend, zegt Ts, dat men er niet op mag rekenen, dat de bronnenstudie met college-loopen en het gebruik der handleidingen gepaard zal gaan, omdat de groote meerderheid, die middelen zal aangrijpen, die hen in staat zal stellen zoo snel mogelijk, de benoedigde examen kennis op te doen.

Deze beschouwing is onlogisch en geheel onvolledig. Door de handleidingen komt beslist tijd vrij. Dit ontkent Ts niet. Hij vreest echter, dat er nu geen bronnen zullen gebezigd worden, terwijl zij vroeger door onvoldoendheid van eigen dictaat noodzakelijk waren. Met handleidingen is er voldoende materiaal aanwezig om door 't examen te komen, dus wordt voor gemakzuchtigen het gebruik van bronnen onnoodig gemaakt.

Geloof Ts, dat dezulken werkelijk wetenschappelijk studeeren? Neen, juist slechte dictaten, in verband met de uitgebreidheid der studie, hebben ten gevolge het zoo grenzeloos oppervlakkig studeeren, het waar 't eenigszins kan, zich niet rekenschap geven van 't waarom. 't Alleen vragen: hoe werk je er mee?, is een opvatting, algemeen aan P. S. en T. H. S. gehuldigd. Nu komt er tijd vrij en zal menig een zich opgewekt gaan voelen, wat meer te weten zien te komen, dan juist wordt geëischt. Daarbij bestaat bij verschillende hoogleeraren wel degelijk het voornemen, om aan eenvoudige zaken, die voldoende in de handleidingen zijn gememoreerd, minder tijd te besteden, tijd die voor hoofdzaken beschikbaar komt. Een groote factor is zeker ook, dat de lust tot studeeren wordt opgewekt, door 't bezit van goed materiaal.

Dan zegt Ts, is het werken uit een niet zelf geschreven dictaat, het omgekeerde van wetenschappelijk. Ik geloof,

dat iemand, die geregeld college loopt, en dictaat maakt, uit dit feit niet het recht put, te beweren, dat hij wetenschappelijk is bezig geweest.

Het eenige wat hij heeft geleerd, is snel opschrijven wat hij hoort, zonder zich te kunnen verdiepen of maar te kunnen denken over wat hij hoort. Een groote hulp bij wetenschappelijke studie acht ik de colleges alleen dan, wanneer men zich van te voren op de hoogte stelt van wat er behandeld zal worden. En dat is alleen denkbaar met handleidingen. „Maar“, zal Ts mij kunnen antwoorden, „voorstudie zal blijken een droombeeld te zijn. Waar tot nu toe van bijhouden der colleges, zelfs bij zeer consciencieuse studeerenden, zoo weinig sprake is geweest, zal voorstudie wel altijd uitgesloten blijven“. Dit is mij tenminste van hooggeleerde zijde geantwoord, toen ik 't onderwerp ter sprake bracht. Toch geloof ik dat onder de studenten beslist zullen gevonden worden, die te veel belang in de studie stellen, om een zoo groot voordeel niet te benutten.

Maar laten we nu eens pessimistisch redeneeren en iemand beschouwen, die 't college-loopen er aan geeft. Zoo iemand mist den invloed van het gesproken woord. Dat is dwaas van hem, want hij maakt het zich niet gemakkelijker. Toch kan ik me voorstellen, dat iemand redeneert: kom, ik heb hier een goed beknopt dictaat, ik blijf thuis en gebruik mijn college-uren om zelf te ploeteren en met behulp van bronnen kom ik er ook wel. Kan Ts zich niet voorstellen, dat zoo iemand wetenschappelijker kan studeeren, dan de grootste collegehengst, uit kracht van zijn college-loopen? Ik wel. Kort geleden sprak ik toevallig iemand, die buiten Delft de differentiaalrekening bestudeerd had met behulp van de handleiding onzer vereeniging en Kiepert als bron. Meestal was hem Kiepert pas duidelijk geworden na het bestudeeren der handleiding. Wel een bewijs, dunkt me, hoe beknoptheid en overzichtelijkheid een hulp zijn voor 't heldere inzicht.

Ik geloof zoo langzamerhand wel te kunnen beweren, dat het niet zoo logisch is, wetenschappelijkheid te ontzeggen, aan 't bestudeeren, van een niet zelf geschreven dictaat, waarvoor Ts het bewijs overbodig acht.

Dan geloof ik, dat het niet noodzakelijk zal zijn, de handleiding gedurende het college door te snuffelen, om te zien of alles er wel in staat, wat wordt behandeld. Ik vertrouw, dat een hoogleeraar, als hij zijn college aanvult, wel zoo welwillend zal zijn om er even de aandacht op te vestigen, als hij iets anders behandelt, dan het vorige jaar. Professor Holst was dit nu reeds altijd gewoon.

Op eenige vragen, wat men wil, of men formules wil afleiden enz., geven vroegere artikels in het S. W. en de handleidingen die reeds zijn verschenen, voldoende antwoord.

Wat Ts zegt over zijn eigen opvatting, hoe de juiste inrichting moest zijn voor een handleiding, is voor een deel, met beminnelijk optimisme in vroegere artikels van het S. W. verkondigd. Voor een ander deel is zijn opvatting niet de gehuldigde, zooals de verschenen handleidingen doen blijken.

Niet in bed, maar voor de schrijftafel, met potlood en papier moet uit een handleiding gestudeerd kunnen worden; er uit repeteeren, moet men desnoods in een hangmat kunnen.

A. DE STOPPELAAR.

Een enkel woord naar aanleiding van Ts' artikel.

Nu mij uit een nadere mondelinge toelichting gebleken is, dat de bedoeling van Ts niet was — zooals algemeen de indruk was gevestigd — een critiek op het beleid van het Bestuur der Handleidingen-Vereeniging uit te oefenen, maar hij slechts de aandacht wilde vestigen op de vele moeilijkheden, die zich in het algemeen bij de uitvoering van wat genoemde Vereeniging zich tot taak gesteld heeft, voordoen, — komt het mij onnoodig voor uitvoerig op zijn artikel in te gaan.

Van die moeilijkheden — ik kan het Ts verzekeren — is het Bestuur zich volkomen bewust. En daarom vooral waardeert het in zoo hooge mate den krachtigen steun, die het bij de practische uitvoering van zijn taak van de zijde der hoogleeraren heeft mogen ondervinden. Toch betreur ik de verschijning van het bewuste stukje. Want hoe goed de schrijver 't ook bedoeld heeft en hoezeer ik ook in hoofdzaken zijn inzichten deel, — een feit is het dat zoowel opschrift als vorm van zijn artikel buitengewoon,

veel aanleiding tot misverstand gaven. En waar, voor zoover ik kon nagaan, dit misverstand vrijwel algemeen was en bijna iedereen Ts' schrijven als een vijandige daad tegenover de Vereeniging beschouwde, kan het niet anders of de schuld ligt bij den schrijver zelf. Waar ook hij ongetwijfeld meerdere malen de ongelukkige gevolgen van een misverstand zal hebben opgemerkt en de belangrijke verspilling van tijd en moeite, noodig om weer tot helderheid te komen, zal hebben betreurd, vertrouw ik dat het gebeurde hem — evenals mij — wederom een waarschuwing zal zijn geweest om bij het publiceeren van een meening of standpunt toch vooral naar scherpe, slechts voor één interpretatie vatbare formulering te trachten.

Wat zijn beschouwingen over de nog samen te stellen handleiding voor Toegepaste Mechanica betreft, geloof ik dat deze inderdaad voor die samenstelling van veel belang kunnen zijn.

De bijzondere omstandigheden, die zich met betrekking tot de bewuste handleiding voor Toegepaste Mechanica voordoen, brengen mij er echter toe een nadere bespreking van Ts' opvattingen nog eenigen tijd uit te stellen.

Voorloopig mijn dank voor dit blijk van belangstelling in het streven der Vereeniging.

Nog één opmerking: een misbruik der handleidingen, ten doel hebbende, met de minste moeite de hoogstnoodige kennis te verzamelen, kan m. i. het best, ja vrijwel afdoende, door de wijze van examineeren, door het eischen van het begrip, niet van een reeks feiten, worden onmogelijk gemaakt, althans tot minimale afmetingen beperkt.

J. B. H. COENEN,
1e Secretaris der „Handleidingen-Vereeniging”.

E sketsie uit Transvaal.

Ek het gewoon in e klein dorpie P. aan die Mooi-Revier, omtrent drie ure te pert van die Vaal-Revier af. So as julle alger weet is die skole daarso nie goed nie. Ekke sal julle e bietjie vertel wat die skoolmeester ver mij het gesê, toen ek ver hom het gevra wat die woort „steek” beteken in die reël: „Meester is uitgetogen in 't zwart met een grooten steek” (Voor de Natuur, De Genestet), toen het hij ver mij gesê: „nou, kèrel-ekke denk dit is e das”.

* * *

Op e ander more het ons Aardrijkskundeles. In die lessee het gestaan dat bó op een hooe berg banja kouer is as onder an die voet. Onse skoolmeester het toen so uitgelê. Hij sê: „die son is e soort van e groot brantglas en as jij e brantglas in jou hande het, en die son skijn, dan is dich bij die glas kouer as op e klein klein afstand van die glas”. „Die son”, sê hij, „is e brantglas en hoe meer jij naar hom toe gaan, hoe kouer dit wore”.

* * *

Een dag het die meester ver ons uitgelê wat e „climax” is, mar hij het nie die rechte woort geweet nie; hij sê toen ver ons, as dinge gebeur is, die elke skoot erger gewort het, dat noem hulle op Hollans e „ironie”.

* * *

Ekke kan nog meer sukke dinge noem, mar ik sal lieverste vertel hoe die orde op die skool was. Om neën uur het die skool altijd begin. Hulle lui e klokke en al die skoolkinders kom voor die skool op e rij. Standaard staat naas standaard. Nou gaat ons één ver één in die grootste kamer van die skool om saam e psalm of e gesang te sing. As ons dit gesing het roep die skoolmeester met e kwaai stem: „Alle ooe toe!” En dan begin hij met sij gebed: „Onze Vader, die in de Hemelen zijt”, „Klaas Kok maak jou ooe toe”, „Uw Koninkrijk kome”, „Stefaans jij krij net nou vier houe”, enz. enz.

Alger die kinders gaat naar hulle klas toe en de lessee begin. Mar Stefaans moet wag. Die skoolmeester kom en sê ver hom: „Stefaans jij het gelag, hou jou hant”, hij krij vier houe, op elke hant twee, met e dik kwepper stok. Hij vrijwe sij hande teen sij broek maar hij tsjank nie.

* * *

Ekke sal ver julle nog vertel, mar eers moet ek ver julle sê, dat op Afrikaans „hij het sij kleere af” in Hollans is „hij heeft zijn kleeren uitgedaan”. Een skoot kom in die leesles voor, (ek moet eers sê, hulle het in Transvaal die Hollanse leesboeke van Honig) „Anna had haar thema's af

en ging toen naar bed”. Die skoolmeester vra toen: „Wie kan ver mij sê wat „thema's” is?” Twee kèrels klap met hulle vingers, ja ons denk rechte hulle weet dit. „Jij, Piet, sê jij mar ver mij?” sê die skoolmeester.

Piet staan op en sê met e ijster gefreet: „Anna had haar kouse af” . . . „Nee”, krew e ander kerel, „sij had haar partoffels af”.

In die laatste tijd het Transvaal veel meer Hollanse onderwijzers gekrij, toen het julle taal bó gekom, mar nou, nou wil die rooiekerke die taal verdruk.

Laat ons alger daarvoor waak. Lang lewe die Hollanse taal!!!

W. HOLLEMAN.
(Groen D. S. C.)

Tuinopening.

Begunstigd door een oogenblik droogte en met een speech van den kroegpraeses toog Dinsdagavond een talrijke menigte en cortège plechtig uit, om den nieuwen tuin der S. P. in te wijden. Hoewel overtuigd dat dezelve zich het best er toe leende om op zomerdagen tusschen twaalf en één bezocht te worden, had een enkele de nevenovertuiging dat er ook nu wel wat te halen was, reden waarom de evengenoemde talrijke menigte, die evengenoemd feit volbracht, zoo talrijk was.

In den tuin stond weer een officieele tafel, nu overschaduw door loof van eeuwenoud geboomt; in den tuin werd weer gespecht; maar in den tuin was de muziek buiten gemeen goed en vermocht op buitengemeen juiste wijze op het gunstige moment in te vallen.

Een oogenblik van bij adem komen voor de muzikanten leek den president van het D. S. C. het geëigende om in een bezielde speech blijk te geven van den indruk op zijn ontvankelijk gemoed door deze meer dan fantastische omgeving gemaakt.

Zijne schoone woorden wisten alle aanwezigen te boeien en stichtend werden zij zelfs, toen ook Pluvius er aan te pas kwam, die op dit oogenblik ook werkelijk weer van zich deed merken. Uit het feit dat Hij zoo gul omsprong met Zijn hemelwater, leidde spreker af, dat ook wij dien avond gul om moesten springen met ons water, het water als symbool van veel vocht, dat S. P. in velerlei vorm in haar kelder verborgen houdt.

Ongetwijfeld is deze raad gevolgd, zoodat de gezelligheid niets te wenschen overliet.

?

Beestenwagenavond.

Een beestenwagenavond kan niet alleen zijn, er moet een kegelconcoers bij zijn en een vrij-bowl van 'teerste jaar. Dat is nu eenmaal zóó.

's Middags begonnen, eindigde 't concoers pas 's avonds om 12 uur.

Er is dit jaar buitengewoon goed gegooid.

Memoreeren we even den uitslag:

1e Prijs C. J. v. Dusseldorp met 230 punten.

2e Prijs C. Smit „ 228 „

P. Honneurs prijs, G. A. Kessler „ 212 „

Verliezers Prijs was voor v. d. Brandeler.

Toen de beestenwagens aankwamen, liep een ieder de baan uit, en begroette den inhoud van de wagens met luid gejuich en open siphons. Toch was 't niet zoo nat als vorige jaren.

En nu kijkt iedereen al weer uit naar de Oudejaarsdonderjool.

Inaugureele rede van Prof. J. Nelemans, C. I.

Donderdag 13 September, hield de Heer J. Nelemans, C. I., benoemd tot hoogleeraar in de waterbouwkunde en den brugbouw, bij het aanvaarden van dit ambt een rede. De taak, welke hij op zich genomen had bij het aannemen der benoeming, noemde spreker een zware; hij toch had het onderwijs van zijne beroemde voorgangers en leermeesters Henket en Steuerwald, die zooveel bekwaame

civiel-ingenieurs hadden gevormd, voort te zetten. Spreker memoreerde het feit dat het juist vijf en twintig jaren geleden was, dat hij den titel van c. i. verwierf. Hij vergeleek den toestand van toen met dien van nu en wees op het grooter aantal ingeschrevenen van tegenwoordig, waardoor ook een grooter aantal professoren was noodig gebleken.

Als onderwerp, waarvoor spreker den aanwezigen aandacht verzocht, had hij gekozen: „De geschiedenis van den Noorder-Lekdijk”, zijnde deze een treffend voorbeeld van den strijd, dien de bewoners van dit lage land met het water hadden moeten voeren en nog voeren, willen zij al hun eigendommen niet in één groot watervlak herschapen zien.

In de jaren na 1225 kwam deze dijk tot stand, tusschen Amerongen en Schoonhoven; meer stroomaf bestond reeds een dijk op 't eind van de 11e eeuw. Langzamerhand werd de dijk verlengd, met het gevolg dat op het eind van de 13e eeuw, hij zich onafgebroken uitstreckte van Amerongen tot Krimpen toe.

Spreker somde verscheidene doorbraken op en de gevolgen die zij voor den dijk hadden. Meer uitgebreid schetste hij die van 1771, waarbij aan slechts een luttel aantal dapperen het behoud van den dijk en daarmee van vele menschenlevens was te danken. Vervolgens wijdde spreker uit over de vraag, die in de jaren 1750—1772 aan de orde was, of het zandpad aan de binnenkruin van den dijk zou zijn, ja dan neen. De bekende waterbouwkundige Cornelis van Velzen adviseerde voor een zandpad op de binnenkruin. Zijn raad werd opgevolgd. In 1753 en 1772 hadden verhoogingen van den dijk, telkens van ongeveer een voet, plaats; in 1866 werd de dijk opnieuw, met het oog op de te bouwen spoorwegbrug bij Culemborg, met 50 c.M. verhoogd.

In 1880 achtte men dit nog niet voldoende, daar de Zuider-Lekdijk hooger was. Men ging over tot een belangrijke verhooging en versterking van den dijk. 't Gevolg is dat nu de Zuiderdijk overdijkt is.

Tot het midden van de vorige eeuw hadden de dijken vooral veel te lijden van het kruien van het ijs. Hierin kwam verbetering, toen men omstreeks dien tijd een aanvang maakte met de normamisatie der rivieren, waardoor in veel gevallen het zich vormen van ijssdammen kon worden voorkomen.

Aan het eind zijner rede wees prof. Nelemans op de schoone taak, die den waterbouwkundige wacht, waar hij Nederland zal hebben te verdedigen tegen het water, hetwelk zoowel aan zijn bloei als aan zijn ondergang kan medewerken.

Met de gebruikelijke toespraken sloot spreker zijn rede.
D.

Inaugureele rede van prof. J. A. Grutterink, M. I.

Tot onderwerp had spreker gekozen:

„Het Experiment in de Gesteentenkunde.”

Doel dezer rede was aan te toonen hoe proeven een inzicht gegeven hebben in de ontstaanswijze der gesteenten, mineraal-aggregaten, die de aardkorst vormen.

Op het eind der 18e en in het begin der 19e eeuw onderscheidten zich de geologen in twee richtingen: zij die de vorming der gesteenten aan het water toeschreven, volgens de theorie van Werner, noemden zich Neptunisten; zij die de vorming der gesteenten aan de inwendige aardwarmte toeschreven volgens Hutton's theorie, noemden zich Plutonisten. Nu bewees Sir James Hall na Hutton's dood (1797) de waarheid van diens theorie, met behulp van laboratoriumproeven. Dit is de eerste maal dat op dit gebied met behulp van laboratoriumproeven iets werd bewezen. Hutton's theorie zei ook dat hooge druk, warmtewerking op gesteenten kon wijzigen. Hiervan toonde Hall eveneens de gegrondheid aan; zoodat de theorie van Werner afgedaan had. De onoverkomelijke moeilijkheden gelegen in het onderzoek der fijnkristallige gesteenten werden ondervangen, toen een halve eeuw terug de combinatie van fotografie en mikroskoop werd uitgevonden.

Van toen af was men in staat een systematiek op te bouwen, gegrond op met behulp van deze combinatie onderzochte mineralogische samenstellingen.

Deze systematiek werd door spreker behandeld.

Na zijn leermeesters herdacht en hun hulde gebracht te hebben eindigde prof. Grutterink zijn rede.

D.

Inaugureele rede van Prof. Dr. C. A. Verrijn Stuart, op 17 September.

Voor een gehoor, dat ditmaal talrijk was, hield Prof. Dr. C. A. Verrijn Stuart zijn intreedende, welke handelde over het verband tusschen „de Wetenschap der Staathuishoudkunde en de praktijk van het Economisch-Leven”.

Vooraf betuigde spreker zijn sympathie voor de Regeering, waar deze de noodwendigheid van een leerstoel in de Staathuishoudkunde en het Handelsrecht aan de T. H. S. had ingezien. Immers de ingenieur is iemand die bij uitstek en veelvuldig met het economisch leven in aanraking komt.

Komende tot het onderwerp zelve, begint spreker met in het licht te stellen dat de beperkte tijdruimte hem slechts toe zal laten zijn eigen standpunt op dit gebied scherper te omlijnen.

In elken mensch leeft de drang tot zelfverwezenlijking; deze maakt hem steeds meer afhankelijk van zijn omgeving. De mensch toch, wiens leven slechts is een eindeloos najagen van begeerten, kan niet altijd tot bevrediging daarvan komen uit eigen kracht alleen. In het algemeen zal hem daartoe de hulp van anderen onontbeerlijk zijn. Zoo zal hij dus uit welbegrepen eigenbelang, uit zucht tot zelfverwezenlijking, omgang en hulp zoeken met en bij de Gemeenschap. Theoretisch zijn dus gemeenschapszin en zucht tot zelfverwezenlijking geenszins strijdige begrippen. 's Menschen begeerten zijn te bevredigen op twee wijzen: of men kan het daartoe vereischte om niet ontvangen, of men moet daartoe zelf arbeid leveren. Dit tweede geval alleen verdient nadere beschouwing: het geeft aanleiding tot de wet dat de mensch slechts dan rechten kan doen gelden, wanneer hij plichten vervuld heeft; deze wet krijgt den naam van Wet van den Arbeid.

Uit deze wet volgt dat bedelen, landloopen enz. geen recht geven op stof tot bevrediging van begeerten; immers er wordt geen arbeid besteed.

Meestal zijn 's menschen begeerten betrekkelijk op stoffelijke zaken; uit de definitie: het leven = een eindeloos najagen van begeerten, — volgt dat de som dezer laatste > het bereikbare, waaruit volgt in verband met het in 't begin van dezen zin opgemerkte feit, dat er een tekort aan stoffelijke welvaart bestaat. Teneinde hierin zooveel mogelijk te voorzien, om de voortbrenging uit te breiden en tevens de voortbrengingsmoeite te beperken, streeft de mensch er naar, de natuurkrachten aan zich dienstbaar te maken. De geschiedenis van dit streven is de economische geschiedenis.

De wet van den arbeid, die in zich sluit dat werk recht geeft op loon, is tevens de wet van den eigendom. Bovendien toont zij aan dat het loon niet evenredig is met de behoeften, maar met de prestaties van den werker.

De taak van de wetenschap der staathuishoudkunde is: eenerzijds te verklaren (oorzakelijk) den stand van het economisch leven; anderzijds op te bouwen een wetenschap uit de waarneembare feiten, die het economisch leven aanbiedt.

Spreker betoogt dat de taak van de staathuishoudkunde slechts tweeledig is, en niet driedig, zooals in Duitschland en elders wordt beweerd, waar men nog bestudeert de Volkswirtschaftspolitik. Deze kan nooit zijn een wetenschap.

De wijze, waarop de dubbele taak vervuld moet worden, heeft aanleiding tot verschil van opvatting gegeven. Men hechte dikwijls te veel waarde aan historische gegevens en vergat dat daarop slechts met behulp der theorie een wetenschap is te bouwen, of zooals spreker het uitdrukte:

„Men vergat te zeer, dat feiten ten slotte slechts feiten zijn: materiaal, dat voor het wetenschappelijk onderzoek dood en onvruchtbaar blijft, tot het door menschelijk denken wordt bevrucht en tot leven gewekt.”

Het was de Oostenrijksche school die de waarheid van dit laatste inzag en de staathuishoudkunde weer op het goede pad bracht.

Alsnu komt spreker weer terug op zijn onderwerp. Hij werpt de opvatting, dat de waarde van een wetenschap afhankelijk is van haar waarde voor de praktijk, verre van zich. Toch is voor elke wetenschap die verband houdt met de praktijk, belangstelling gemakkelijker te vinden. En dit verband is hier onloochenbaar. Deze wetenschap toch tracht de misstanden der tegenwoordige maatschappij aan te toonen;

(Zie vervolg Tweede Blad.)

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 SEPTEMBER 1906. No. 33.

de historische wording ervan te doorgronden. En dit mag wel een toppunt van aktualiteit genoemd worden!

Hierna breekt spreker een lans voor het loon naar werken en toont de ongerijmdheid van een loon naar behoeften aan.

Het loon naar werken, als uitvloeisel van de wet van den arbeid doet ons zien, hoe nauw verbonden zijn de praktijk (want het loonvraagstuk is daaruit gegrepen) en één van de grondstellingen van de wetenschap der staatshuishoudkunde.

Zoo is over elk vraagpunt op praktisch-ekonomisch gebied slechts dan een goed oordeel te vellen, wanneer het leven, als ontstaans-oorzaak van dat vraagpunt, met behulp der theoretische ekonomie is doorgrond.

Eerst moet men het leven kennen, alvorens iets tot zijn verbetering te kunnen bijdragen.

In dezen zin sprak prof. Verrijn Stuart ten slotte ook zijn aanstaande leerlingen toe; welke toespraak een sympathieken indruk maakte.

D.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

T. H. S.

Op Vrijdag 21 September zijn reeds aangevangen de colleges van de hoogleeraren: Ravenek, Hoogewerff, Pekelharing, Heuvelink, Everts, Ter Meulen, Grinwis Plaat, Van der Kloes, De Vries Broekman, Nelemans, Gips, Behrens, Holst, Sluyterman, Cop, Franco, Van Royen, Lichtenbelt, Dijkhoorn, en Electrotechn. E₄.

Prof. Heuvelink is van 17 Sept. tot 6 Oct. verhinderd college te geven.

Op Dinsdag 25 Sept. vangt aan het college van Prof. Klinkhamer (de oefeningen van genoemden hoogleeraar zijn reeds begonnen).

—o—

PROPAEDEUTISCH EXAMEN.

De mondelinge examens voor Werktuigbouwkunde zijn aangevangen op Woensdag 19 September.

Die voor Natuurkunde zullen aanvangen op Vrijdag 21 Sept. en die voor Wiskunde op Dinsdag 25 Sept.

—o—

ADVERTENTIEN.

W. VAN BAARLE.

Coiffeur van het D. S. C.

SALON DE COIFFURE.

Voorstraat 12, Delft.

Gelegenheid tot Abonneeren.

Parfumeriën en Toilet-Artikelen.

S. BRUIGOM,

Leverancier D. S. C.,

Houttuinen. Interc. Telef. No. 6.

Bloemenmagazijn en Kweekkerij.

BOUQUETTEN, KRANSEN, VERSIERINGEN,
LOSSE BLOEMEN, POTTERIE ENZ.Judaspennning en Makart
voor kamerversiering.

Speciaal ingericht tot verzending.

Candidaatsexamen Electrotechnisch Ingenieur.
Geslaagd:

P. Drayer.
K. H. Haga.
H. J. van Lessen.

—o—

D. S. B.

Zij, die zich als lid wenschen op te geven, kunnen dat doen:

- 1°. Schriftelijk bij den Secretaris, den heer Goedhart, François Valentijnstraat 40, Den Haag.
- 2°. Iederen dag bij den Voorzitter, Binnenwatersloot 27, of na 2 uur 's.n.m. op de Sociëteit „De Eensgezindheid”, Bovenzaal, Voorstraat 18.

—o—

Jaarboekredactie D. S. B.

Zij, die voor de afdeeling Varia wenschen in te zenden, moeten zulks doen vóór 31 October 1906.

Adres: Cameretten 16.

—o—

Hun, die lid wenschen te worden van het Scheepsbouwkundig Gezelschap

„WILLIAM FROUDE”,

wordt verzocht naam en adres in te vullen op de lijst in Zaal 37, Hoofdgebouw T. H. S.

De Secretaris,

(w. g.) Arkenbout Schokker.

—o—

TOYNBEE-WERK.

De cursussen door de Toynbee-Vereeniging gehouden, beginnen weer met October. Doch door de groote deelname is er groot gebrek aan Clubleiders, vooral voor de cursussen in Meetkunde, Algebra en Handteekenen. Mogen wij nu hopen, dat ook dit jaar, evenals vorige jaren, vele studenten hun hulp zullen aanbieden, door een uurtje per week aan het Toynbee-werk te wijden? Nadere inlichtingen worden iederen Zaterdagavond in het Toynbee-gebouw, Oude Delft, boven de Spaarbank van het Nut, of door ondergeteekende gaarne verstrekt.

C. M. SIMONSZ,
Binnenwatersloot 27.

Ingekomen boeken:

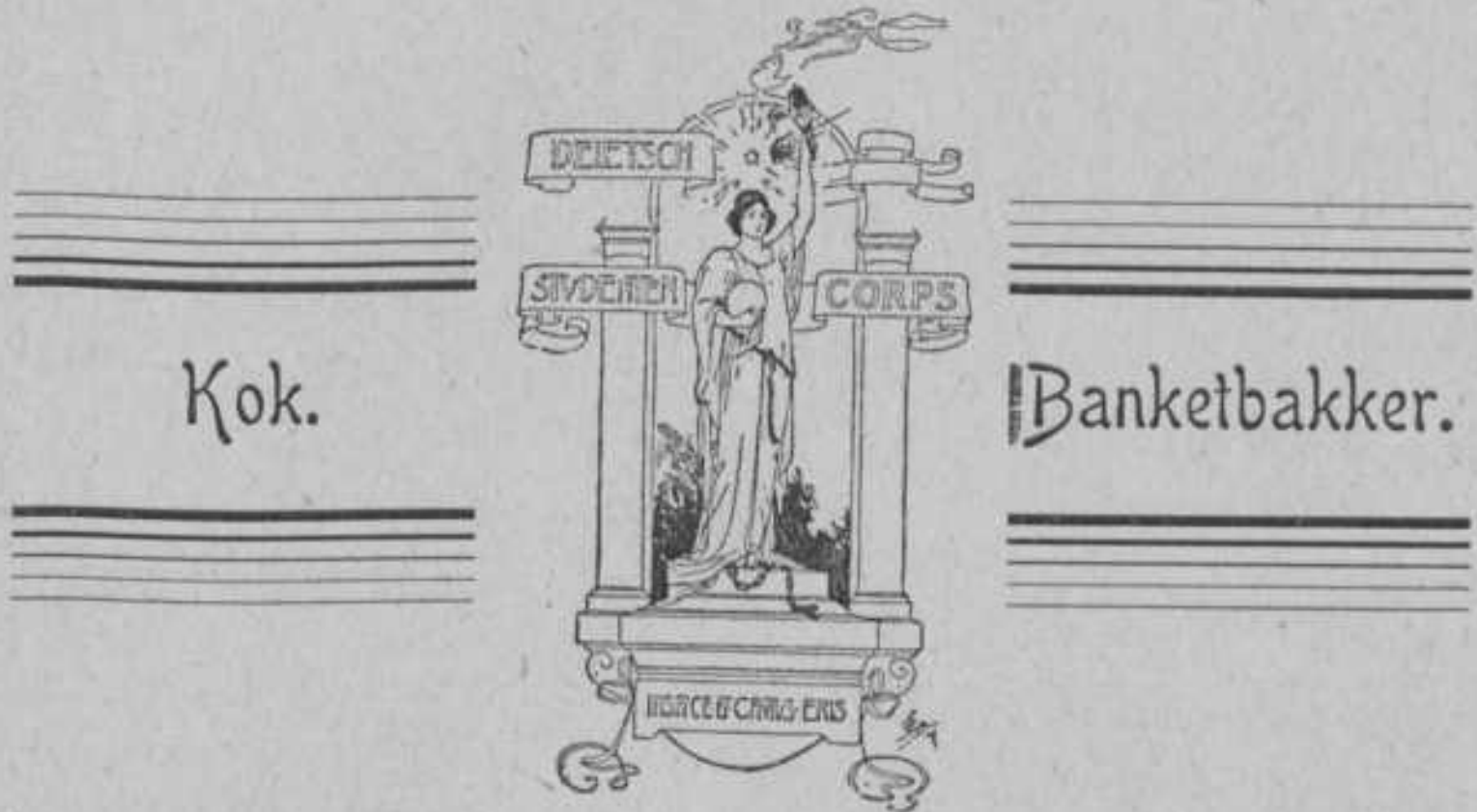
ELLEN KEY. Levenslijnen.

Uitgegeven bij QUERIDO, Amsterdam.

VERBETERING.

Door een misverstand heeft prof. Itz de receptie gehouden, die door ons blad aan prof. VAN ROYEN werd toegeschreven.

B. H. TER BRAAKE.

Kok.

Banketbakker.

Leverancier

van het
D. S. C.

Binnenwatersloot 12 :-: DELFT.

TELEFOONNUMMER 177.

ROOSTER

Cursus 1906—1907, vóór de Kerstvacantie.

Wijzigingen in de uren aangegeven op den rooster:

Staatshuishoudkunde.	Dinsdag 7—8 Zaal 4	<i>wordt</i> Maandag 10—11, Zaal 4, Prof. VERRIJN STUART.
	Donderdag 7—8 " 4	Vrijdag 10—11, Zaal 4, " " "
Handelsrecht.	Maandag 11—12 Zaal 4	<i>blijft</i> Maandag 11—12, Zaal 4, " " "
	Vrijdag 1—2 " 4	<i>wordt</i> Vrijdag 11—12, " 4, " " "
IJken.	Donderdag 1—2 IJ ₁	de Heer TREUB <i>wordt</i> Woensdag 2—3.
	Vrijdag 2—3 IJ ₁	" " " " Zaterdag 1—2.
	Vrijdag 1—2 IJ ₂	" " " " Woensdag 3—4.
	Zaterdag 1—2 IJ ₂	" " " " Vrijdag 1—2.
Oefeningen IJken.	Woensdag 2—4 IJ ₁	" " " " Zaterdag 2—4.
	Zaterdag 2—4 IJ ₂	" " " " Vrijdag 2—4.

Tijdelijke wijzigingen:

Theor. Mechanica.	Woensdag 11—12 Zaal 4 T ₂	Prof. JANSSEN VAN RAAY <i>wordt</i> B ₂ T ₂ Zaal 4.
	Vrijdag 11—12 " 4 B ₂ <i>vervalt</i> .
Toegepaste Mechanica.	In de plaats van de op den rooster aangegeven uren voor de Colleges van Prof. KLOPPER en Prof. worden voorloopig de volgende uren aangewezen.	
Toegep. Mechanica.	Dinsdag 9—10	Prof. KLOPPER, C ₃ , W ₃ , S ₃ , E ₃ , Zaal H.
	" 2—3	" " C ₃ , W ₃ , S ₃ , E ₃ , " H.
	Woensdag 9—10	" " T ₁ " 4.
	" 1—2	" " C ₄ , W ₄ , S ₄ , E ₄ , " H.
	" 2—3	" " M ₂ , B ₃ , M ₃ , " H.
	Donderdag 11—12	" " B ₄ , M ₄ , " H.
	" 1—2	" " C ₃ , W ₃ , S ₃ , E ₃ , " H.
	Zaterdag 1—2	" " C ₄ , W ₄ , S ₄ , E ₄ , " H.
Oefeningen Graphostatica.	Vrijdag 1—3	Prof. KLOPPER, W ₃ , S ₄ , E ₄ , Zaal P.
	Zaterdag 10—12	Prof. KLOPPER, C ₃ , B ₄ , M ₄ , Zaal V 3—4.
Scheikunde.	Maandag 10—11, T ₄ , T ₅	Prof. ARONSTEIN, <i>wordt</i> Maandag 1—2, Zaal 32.
Waterbouwkunde.	Maandag 11—12, C ₅	de Heer GRINWIS PLAAT, <i>wordt</i> Woensdag 1—2, Zaal 40.
Id. oefeningen.	Dinsdag 2—5, C ₅	de Heer GRINWIS PLAAT, <i>wordt</i> Woensdag 2—5, Zaal V 3—4.
Bruggen.	Woensdag 11—12, C ₅	Prof. EVERTS, <i>wordt</i> Woensdag 10—11, Zaal V 1.
Bouwkunde oef.	Woensdag 9—12, B ₂	Prof. EVERS, <i>wordt</i> Woensdag 9—11.
Werktuigbouwkunde.	Dinsdag 9—10, W ₃ , S ₃ , E ₃	Prof. RAVENEK, <i>wordt</i> Maandag 9—10, Zaal H.
Mech. Tech.	Vrijdag 9—10, W ₂ , S ₂ , E ₂	Prof. VAN ROYEN, Zaal 43 <i>wordt</i> Zaal 16.
	Vrijdag 11—12, C ₂ , T ₂ , B ₅	Prof. VAN ROYEN, Zaal 43 <i>wordt</i> Zaal 16.
	Zaterdag 1—2, C ₄	Prof. HEUVELINK, <i>wordt</i> Donderdag 1—2.
Geodesie.	Dinsdag 9—10, C ₃ , B ₃	Prof. VAN DER KLOES, <i>wordt</i> Maandag 9—10, Zaal 16.
Kennis van Bouwstoffen.	Maandag 10—11, C ₅ , B ₅	Prof. VAN DER KLOES, <i>wordt</i> Dinsdag 9—10, Zaal 16.
Waterleiding en Rioleering.	Maandag 9—12, B ₃	Prof. ODÉ, <i>wordt</i> Maandag 10—12.
Boetseeren.	Woensdag 1—2, C ₄	Prof. PEKELHARING, <i>wordt</i> Woensdag 11—12, Zaal V 1.
Adm. Recht.		

De Rector-Magnificus der T. H.,
S. HOOGEWERFF.

DELFT, September 1906.

Programma Cursus 1906-1907.

Tot nadere aankondiging worden de volgende wijzigingen in het programma aangebracht.

blz. 22. **Theoretische Mechanica.**

voor: JANSSEN VAN RAAY, Leer van het evenwicht enz.
T₂, IJ₂, 1 uur;

te lezen: JANSSEN VAN RAAY, Leer van het evenwicht enz.
B₂, T₂, IJ₂, 1 uur.

(. . . . Beknopte Theoretische Mechanica B₂, 1 uur, *vervalt*).

blz. 22-23. **Toegepaste Mechanica, te lezen:**

KLOPPER. Elasticiteit en Vastheid. Toepassingen.
T₁. 1 uur.

KLOPPER. Elasticiteit en Vastheid. Graphostatica.
Toepassingen.
M₂, B₃, M₃. 1 uur.
B₄, M₄. 1 uur.

KLOPPER. Elasticiteit en Vastheid. Graphostatica.
Toepassingen.
C₃, W₃, S₃, E₃. 3 uur.

KLOPPER. Toepassingen. Bijzondere Onderwerpen.
C₄, W₄, S₄, E₄. 2 uur.

KLOPPER. Oefeningen. Graphostatica.
C₄, B₄, M₄. 2 uur.
W₄, S₄, E₄. 2 uur.

De Rector-Magnificus der T. H.

DELFT, September 1906.

S. HOOGEWERFF.

Kosteloos verkrijgbaar aan het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool

Gelegenheid aangeboden voor 4 à 5 Heeren voor
KOFFIETAFEL.
 Adres VOORSTRAAT 75.

Eet- en Koffietafel
 aangeboden.

Ook gelegenheid voor **afzonderlijk het middag-
 maal te gebruiken.**
 Adres OUDE DELFT 130.

Goede Eettafels
 aangeboden.

Uitstekende referentiën staan ten dienste.
 Adres Bureau van dit Blad.

Wegens vertrek ter overname aangeboden:
een in alle opzichten goede KAMER.

Te bevragen VAN LEEUWENHOEKSINGEL 16.

„RALEIGH” en
 „SINGER”
RIJWIELEN

zijn de merken met wereldreputatie.

MACHINES met freewheel en 2 velgremmen van af
 / 90,—.

Te DELFT uitsluitend bij den **agent:**

JOH. C. VAN DER VELDEN JR.
 BINNENWATERSLOOT / O. D.

Bonds-Motor- en Rijwielhersteller. :-: Bonds-Benzinedepôt.

➔ **STALLING VOOR RIJWIELEN & MOTORS.** ➔

G. en H. OUWERLING.
 :-: MEUBELFABRIKANTEN. :-:

Fabriek en Magazijn:
 28 CHOORSTRAAT 28.

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche
 Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveran-
 ciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben
Diners uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement
 van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonne-
 ment van **20 bons**. Diners van **80 cents** worden
 bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

KOFFIE- en EETTAFELS disponibel.

PIANO'S

in huur en door huur in eigendom, vanaf /4 per maand
Grootste sorteering PIANO'S,
 alle soorten groote en kleine
MUZIEK-INSTRUMENTEN,
 Muziekboeken en -snaren.

Repareeren van alle soorten
Muziek-Instrumenten
 in eigen Werkplaatsen.

HEES & Co.

Voldersgracht 29, DELFT.

MAGAZIJNEN:
 DEN HAAG. AMSTERDAM.

RIJJOOL.

Evenals vorige jaren houd ik mij aanbevolen voor het
 leveren van

geassorteerde mandjes wijn

voor de **RIJJOOL.**

Aanbevelend,

L. PENNING.

➔ Bestellingen gelieve men te doen aan mijn adressen:

Café Restaurant „**BAVARIA**”, Binnenwatersloot 1,

Stads Doelen, Verversdijk.

RIJ-JOOL.

Ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor de levering van
Appelbollen, Saucijzen- en Amandelbroodjes.

J. T. GUSSENHOVEN, CUISINIER,
 Binnenwatersloot 30.

Piano's en Orgels

tegen billijke prijzen te huur,
bij F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

Joh. MULLER, Coiffeur, Choorstraat 42
Salon Comfortable Recommander.
Billijke tarieven. Punctueele bediening.

CHARLES ABRAAS

PHOTOGRAAF D. S. C.
OUDE DELFT 145
TELEPHOON No. 295

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

's-GRAVENHAGE 1904.
GENUA - - - - 1905.

's-GRAVENHAGE 1906.
DRESDEN - - - 1906.

SPORTARTIKELN.

EXERCICERS.

HALTERS.

RINGEN.

LAWN-TENNIS-GOEDEREN

Voetballen — Schoenen — Shinguards
ENZ. ENZ.

JOH. C. VAN DER VELDEN JR.,
BINNENWATERSLOOT / O.D.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

FRANS WARFFEMIUS,
voorheen 1e bediende bij W. VAN BAARLE,
CORPSCOIFFEUR,
heeft zich gevestigd **OUDE DELFT 222.**
Beveelt zich beleefd aan. Bediening ook aan huis.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade
75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.
NIEUWE LANGENDIJK 50.
Aanbevelend,
W. DE HOOGH.

„Stelio” Cigarettes.

NON SIBI SEEL OMNIBUS.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,
Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën, zowel voor passagiers als voor verzending van goederen, kosteloos verkrijgbaar.

Aan Heeren leden en Candidaat-leden van het D. S. C. wordt medegedeeld, dat ik dit jaar de prijzen van Foto's zeer belangrijk verminderd heb.

Foto's van donderjolen, inauguratiediners, ja zelfs alle kunstlichtopnamen, waarop voorkomen meer dan negen personen (foto's die voorheen bij mij kostten f 1,25 en het vorig jaar f 1,—) lever ik thans voor **f 0,75**, het formaat hiervan is 18 x 24 cM., dus de gewone grootte.

Grootere foto's zooals Groenenkroeg, Groentooneel, Apollo, rij-jolen op formaat 24 x 30 cM. vroegere prijs f 1,50 en f 1,25, thans ongelooflijk ook voor **f 0,75**.

Is te ontbieden bij dag en nacht, zowel in als buiten Delft. (Buiten de stad is voor inauguraties en rijjooldiners de prijs f 1,—).

Prijzen van foto's bij mij aan het Atelier **COENDERSTRAAT 34,**
vis à vis perron Hollandsche Spoor.

$\frac{1}{2}$ dozijn platin mat, Albumformaat, met proef vooraf	f 1,25
$\frac{1}{2}$ dozijn platin mat, Cabinetformaat, met proef vooraf	f 3,50
6 Albumportretten, glanzend	f 0,50
6 Cabinetportretten, glanzend	f 2,00

Billijkste fotograaf voor H.H. Studenten is dus

J. J. C. WITTE, Coenderstraat 34, Delft.